

Sygn. akt III Pa 17/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2018r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mirosław Kowalewski (spr.)
Sędziowie:	SSO Danuta Poniatowska SSO Mirosław Krzysztof Derda
Protokolant:	stażysta Sylwia Zarzecka Balcer

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2018r. w Suwałkach na rozprawie

sprawy z powództwa **A. S. (1)**

przeciwko (...)

o przywrócenie dotychczasowych warunków pracy i płacy

na skutek apelacji pozwanego (...)

od wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 6 marca 2018r. sygn. akt IV P 7/17

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanego (...) na rzecz powoda A. S. (1) kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem II instancji.**

Sygn. akt III Pa 17/18

UZASADNIENIE

Powód A. S. (1) w pozwie skierowanym przeciwko (...) domagał się uznania za bezskuteczne wypowiedzenia warunków umowy o pracę dokonanego przez pozwanego pracodawcę w dniu 05 stycznia 2017 r. oraz zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, a w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż w dniu 05 stycznia 2017 r. pozwany pracodawca wręczył powodowi oświadczenie o wypowiedzeniu warunków umowy o pracę, zawartej w dniu 12 lipca 2012 r. na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku (...) z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, informując, że od dnia 01 maja 2017 r. zatrudniony będzie na stanowisku (...) za miesięcznym wynagrodzeniem zasadniczym w kwocie 8 053,30 zł oraz dodatkiem funkcyjnym w kwocie 725 zł miesięcznie ze stopniem służbowym (...). Przyczyny wypowiedzenia są

całkowicie niezrozumiałe powodowi, a sposób ich sformułowania, tworzy jedynie pozory wypełnienia przez pozwanego pracodawcę obowiązku nałożonego art. 30 § 4 k.p., o czym świadczy użycie ogólnikowych pojęć. Po zapoznaniu się z oświadczeniem pozwanego pracodawcy, powód nie wie i nie rozumie, z jakiego powodu pozwany pracodawca złożył mu oświadczenie o wypowiedzeniu warunków umowy o pracę, bowiem z powierzonych wszystkich obowiązków wywiązuje się z dołożeniem należytej staranności i sumienności.

Pozwany (...) domagał się oddalenia powództwa i zasądzenia od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, a w tym kosztów zastępstwa procesowego. Wskazał, iż (...) zawarło między innymi z firmą (...) umowę na wykonywanie usług z zakresu pozyskania i zrywki drewna w 2016 r. w obrębie B. i S.. Umowa ta była wykonywana niewłaściwie a w szczególności nieterminowo. Zostało to stwierdzone i zgłaszane wielokrotnie w formie ustnej przez pracowników merytorycznych (...) którzy podlegli są służbowo powodowi. (...) ze względu na nieterminowość wykonywanych prac obniżyło ranking ww. wykonawcy w dokumentach wewnętrznych Pozwanego podpisanych również przez Powoda. W rubryce „terminowość ” obniżono punktację dla firmy (...) z 4 pkt. do 2. W dalszej kolejności (...) wystawiło noty obciążające z tytułu kar umownych za nieterminowe wykonanie u mowy, które to noty zostały zaakceptowane i opłacone przez wykonawcę (...) Sp. z o.o. Mimo tej wiedzy w dniu 08.12.2016 r. A. S. (1) wystawił w/w firmie referencje, w których stwierdził, że prace wykonywane przez w/w podmiot na rzecz (...) wykonywane były „właściwie i terminowo ”. Ponadto pomimo ciężących na powodzie obowiązków w zakresie kontroli nad wykonywaniem usług leśnych dla (...) nie wykonywał on bieżącej kontroli. Zarządzone bezpośrednio przez Nadleśniczego czynności sprawdzające wykazały, że od początku 2016 r. prace, o których mowa w referencjach podpisanych przez powoda były wykonywane nieterminowo aż w 166 przypadkach, skala opóźnień sięgała niekiedy 298 dni, co powoduje konieczność naliczania kar umownych sięgających blisko 400.000 zł. Powód przekroczył również uprawnienia, które są określone w załączniku do zarządzenia nr 05.2012 z dnia 09.01.2012 r. - pkt 9. W myśl w/w przepisu „upoważnienia do polowania indywidualnego wydaje nadleśniczy”. Mimo w/w dyspozycji powód wielokrotnie z przekroczeniem uprawnień, których nie posiadał, wystawiał upoważnienia do polowania. W 2016 r. miało to miejsce co najmniej kilkadziesiąt razy przy czym w czterech przypadkach powód wystawiał takie upoważnienie sam sobie. Kolejne zastrzeżenie dotyczyło zaniechania wykonywania obowiązków w zakresie działalności (...). Pracodawca wskazał, że chodzi o niewykonywanie obowiązków dotyczących konkretnie nie dostatecznego aktualizowania dokumentacji. Zgodnie ze wspomnianym zarządzeniem (...) (pkt 3 załącznika), (...) jest odpowiedzialny za dokumentację i sprawozdawczość w tym zakresie. Powód nie wykonywał tych obowiązków należycie. Natomiast zgodnie z zarządzeniem Dyrektora Regionalnego Lasów Państwowych już w 2013 roku zmieniono numerację obwodów wchodzących w skład (...). Dla Nadleśnictwa (...) była to numeracja (...) Pomimo upływu blisko 4 lat powód nie przedłożył projektu odpowiedniej zmiany w zakresie numeracji obwodów zarządzenia wewnętrznego Nadleśnictwa A. czym doprowadził do sytuacji, w której funkcjonujące zarządzenie Nadleśnictwa A. pozostawało w sprzeczności z odpowiednim zarządzeniem władz zwierzchnich. Odnośnie zaniechania terminowego wykonywania obowiązków z zakresu stanu posiadania, uchybienia powoda dotyczą one wykonywania obowiązków w zakresie realizacji konkretnej umowy. Wspomniana umowa stawiała dzierżawcy wymóg określony w §18: „W przypadku braku uzyskania w terminie do końca września 2012 roku potwierdzenia wszczęcia przez Dzierżawcę procedury zmiany planu zagospodarowania przestrzennego działki nr (...), wydzierżawiający przystąpi do demontażu, nie będącego własnością dzierżawcy, chodnika z polbruku znajdującego się na dzierżawionym gruncie.”. Pomimo upływu 4 lat powód nie wyegzekwował tego obowiązku i nie podjął działań przewidzianych umową. Temat wykonania obowiązków umownych dzierżawcy był wielokrotnie poruszany. Powód np. w dniu 14.10.2013 r. wysłał pismo upominające zakreślając kolejny termin wykonania obowiązku - 15.11.2013 r. Pomimo upływu kolejnego terminu żadne działania nie zostały podjęte. Powód wielokrotnie chociażby przy okazji podpisywania aneksów do umowy dzierżawy (datowanych na 28.05.2013 r., 29.04.2016 r) miał możliwość analizowania w/w umowy i jej zapisów w tym też ww. paragrafu 18 i mimo to nie podjął czynności, o których mowa w w/w przepisie. Jest to o tyle istotne, że opisana sytuacja powoduje, że grunt leśny jest użytkowany niezgodnie z przeznaczeniem. Nadleśnictwo A. podlega Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w B. . W/w dyrekcja posiada tzw. certyfikat FSC. Certyfikat ten jest poświadczeniem prowadzenia prawidłowej gospodarki leśnej . Zgodnie z zasadami i kryteriami i wskaźnikami dobrej gospodarki leśnej w Polsce określonymi przez FSC w punkcie 1.5.2 na Nadleśnictwie spoczywa obowiązek zapobiegania nielegalnemu wykorzystaniu obszarów leśnych i podejmowania w tym zakresie odpowiednich kroków

prawnych. Zaniechania te przekraczające 3 miesiące prowadzą do zawieszenia prawa korzystania z certyfikatu (str. 3 zasad). Pozwany w wypowiedzeniu wskazał również, że ma zastrzeżenia do pracy powoda w zakresie sprawowanego przez niego nadzoru nad podległymi pracownikami. Wskazał, że zastrzeżenia dotyczą konkretnego zakresu czynności związanych z zawartymi umowami na pracę usługową z zakresu pozyskania drewna. Wskazał, że owa niedostateczna kontrola dotyczy prawidłowości i zgodności konkretnych dokumentów sporządzanych przez leśniczych, lub ich braku (podległych powodowi) w odniesieniu do faktycznie wykonanych prac. Wskazał też na zastrzeżenia nad kontrolą wykonania tych prac a w szczególności stwierdzonych przypadków opierania dłuźyc o drzewa oraz opierania stosów o drzewa. Powodowało to uszkodzenia drzew. Okoliczności te były podnoszone na naradzie w marcu 2016 r. a więc ok. 9 miesięcy przed wypowiedzeniem. Pozwany więc wskazał szczegółowo do jakich czynności powoda ma zastrzeżenia, a przy tym odwołał się do wcześniejszej sygnalizacji w/w uchybień jaka miała miejsce na naradzie. Na w/w naradzie Nadleśniczy między innymi „zwrócił uwagę na naruszone słupki graniczne, uszkodzone drzewa podczas prac leśnych wszystko to należy doprowadzić do należytego porządku”. Także Inżynier Nadzoru przypomniał by „zwracać uwagę na uszkodzane drzewa podczas prac leśnych”. Na koniec Nadleśniczy polecił przestrzegać wszystkich ustalonych na naradzie zasad i uzgodnień. Powód miał więc wiedzę co do natury zarzutów mu stawianych, a co więcej co najmniej od marca 2016 r. wiedział o nieprawidłowościach w pracach nadzorowanych pracowników i nie podejmował w tym zakresie stosownych czynności. Pracodawca wskazał, że w zakresie nadzorowanych przez powoda prac leśnych wystąpił szereg nieprawidłowości. O niektórych z nich mowa była już wyżej - dotyczy to niekontrolowania faktycznego wykonania prac z zawartymi umowami co doprowadzało do opóźnień powodujących konieczność naliczenia kar umownych lub wręcz do niewykonania przez zleceniobiorców części prac. O uszkodzeniach drzew, o których była mowa na wspomnianej naradzie, nieprawidłowym opieraniu dłuźyc i stosów drewna o drzewa, niedopuszczalnym stosowaniu tzw. zrywki wleczonej świadczy dokumentacja zdjęciowa.

Wyrokiem z dnia 6 marca 2018 r. Sąd Rejonowy w Suwałkach przywrócił powoda do pracy w Nadleśnictwie A. na dotychczasowych warunkach (pkt1) i zasądził od pozwanego (...)na rzecz powoda A. S. (1) kwotę 5.885 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwota 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ten ustalił, iż A. S. (1) pozostawał zatrudniony na stanowisku Z. (...)w Nadleśnictwie (...) w A.na podstawie powołania na czas nieokreślony od dnia 16 lipca 2012r. Od dnia 19.08.2014r. dotychczasowy stosunek pracy na podstawie powołania przekształcił się z mocy prawa w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. /dowód: akt powołania k. 3/B akt osobowych, pismo z dnia 19.08.2014r. – k. 31/B akt osobowych/. Z dniem 01.07.2015r. A. S. (1) uzyskał stopień służbowy (...) - (...)/dowód: pismo z dnia 13.07.2015r.l k. 38/B akt osobowych/.

Zgodnie z zakresem czynności i obowiązków A. S.(...), obowiązującym od 09 marca 2015 roku, A. S. (1) podlega bezpośrednio Nadleśniczemu. Kieruje pracą leśniczych działem do spraw gospodarki leśnej. Obszar kompetencyjny tego stanowiska obejmuje: zarządzanie, hodowlę i ochronę lasu, ochronę środowiska, ochronę przyrody, ochronę przeciwpożarową, użytkowanie lasu, gospodarowanie zwierzyną leśną, sprzedaż drewna i użytków ubocznych, sprawy stanu posiadania, wdrażanie postępu technicznego i technologicznego.

W szczególności zastępca nadleśniczego odpowiada za:

- a) kierowanie pracą leśniczych jako ich bezpośredni przełożony;
- b) realizuje zadania z zakresu wdrażania ekologicznych metod gospodarki leśnej oraz inwentaryzacji i ochrony zasobów o walorach przyrodniczych, dąży do zwiększania ochrony bioróżnorodności w nadzorowanych ekosystemach, w tym stosowania zasad pozwalających na uzyskanie i utrzymanie certyfikatu FSC, zgodnie z komentarzem „Zasad, Kryteriów i Wskaźników Dobrej Gospodarki Leśnej w Polsce”, a w tym:

składanie zamówień na niezbędne materiały do działu sekretarza, stosownie do przepisów wewnętrznych Nadleśnictwa odnośnie uszczegółowienia wymagań ustaw prawo zamówień publicznych;

- c) całokształt działalności leśnej w zakresie urządzania lasu, zagospodarowania lasu, utrzymania i powiększania zasobów leśnych;
- d) wdrażanie w dziale gospodarki leśnej kontroli wewnętrznej, oraz współpracuje przy tworzeniu obiegu dokumentów;
- e) nadzór nad wykonywaniem w leśnictwach zadań zleconych przez budżet państwa;
- f) koordynację zadań w zakresie upubliczniania w Biuletynie Informacji Publicznej wiadomości, wynikających z zarządzenia Dyrektora Generalnego LP Nr 22 w sprawie Biuletynu Informacji Publicznej Lasów Państwowych;
- g) przygotowanie materiałów do projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego terenów Skarbu Państwa w zarządzie Nadleśnictwa;
- h) organizację prac leśnych i pełną realizację zadań wynikających z Planu Urządzania Lasu, zatwierdzonych rocznych planów gospodarczych przy stałym uwzględnianiu zmieniających się potrzeb lasu i zapewnieniu racjonalnego użytkowania lasu , zgodnie z prowadzoną w Lasach Państwowych polityką zrównoważonego rozwoju;
- i) zapewnienie warunków do prawidłowego działania Systemu Informacyjnego Lasów Państwowych, w tym nadzorowanie wypracowywania efektywnych metod wykorzystania danych zawartych w SILP na potrzeby Nadleśnictwa;
- j) prowadzenie aktualizacji stanu posiadania i sukcesywnego wzbogacania o kolejne warstwy mapy numerycznej Nadleśnictwa A.i wykorzystania jej do wypracowania skuteczniejszych metod zarządzania Nadleśnictwem;
- k) zabezpieczenie surowca drzewnego „na pniu” dla potrzeb obronnych;
- l) pomaga w organizacji pobytu w obszarach leśnych wojskom sojusznicy (HNS) i własnym;
- m) organizację prac stanowisk w Dziale Gospodarki leśnej jako ich bezpośredni przełożony;
- n) analizę stanu zasobów leśnych i podejmowanie skutecznych działań zmierzających do osiągnięcia i utrzymania prawidłowego stanu lasu, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju (w tym prowadzenie pełnej analizy wykonawstwa cięć w poszczególnych leśnictwach oraz badanie ich zgodności z kategoriami użytkowania i ustalonym etatem):
- o) prowadzenie całości spraw selekcji i nasiennictwa leśnego oraz szkółkarstwa;
- p) określanie potrzeb hodowlanych i ochronnych wynikających ze stanu lasu oraz nadzorowanie prowadzenia prac leśnych w sposób uwzględniający funkcje ochronne lasu (przy zachowaniu ustalonych stref i kategorii ochronności, a w szczególności w przypadku prowadzenia zabiegów ochronnych w rezerwach przyrody, w strefach ochrony ptaków drapieżnych ustanowionych przez Wojewodę);
- r) prawidłowe wykorzystanie pozyskanego surowca drzewnego i organizowanie jego sprzedaży zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami;
- s) prowadzenie analizy i nadzoru nad gospodarką łowiecką w obwodach dzierżawionych i na terenach wchodzących w skład (...)
- t) właściwe wykorzystanie gruntów ekonomicznych;
- u) wprowadzanie do produkcji nowych ulepszonych technik i technologii oraz prawidłowe wykorzystanie środków materiałowych i zasobów Nadleśnictwa;

w) szkolenie i instruktaż pracowników w zakresie nadzorowanych zagadnień;

y) organizuje sporządzanie i rozliczanie planów rocznych i długookresowych oraz planu zamówień w zakresie dotyczącym działu gospodarki leśnej;

z) realizuje zadania z zakresu wdrażania ekologicznych metod gospodarki leśnej, oraz inwentaryzacji i ochrony zasobów przyrodniczych.

(...)wykonuje swoje obowiązki przy pomocy leśniczych i podległych sobie pracowników działu technicznego, którym ma prawo wydawać polecenia służbowe.

W zakresie (...) odpowiada za:

a) egzekwowanie znajomości programu użytkowego zgodnego z zakresem czynności podległych pracowników;

b) sprawowanie nadzoru nad działaniami wymienionymi w ust. 1, a w szczególności dokonywanie wyrywkowej oceny:

- poprawności formalno-merytorycznej dokumentów wprowadzanych do SILP;

- zgodności danych w dokumencie z danymi wprowadzonymi do systemu;

- terminowości wprowadzania dokumentów do systemu.

(...)zobowiązany jest do ścisłej współpracy z innymi działami Nadleśnictwa, a w szczególności współpracuje z inżynierami nadzoru przy ciągłym doskonaleniu gospodarki leśnej (w tym analizowanie zaleceń inżynierów nadzoru i wyciąganie wniosków).

Zastępuje w czynnościach Nadleśniczego pod jego nieobecność (zakres zastępstwa ustala Nadleśniczy). Jeżeli Nadleśniczy nie może pełnić obowiązków służbowych, zakres zastępstwa obejmuje wszystkie zadania i kompetencje Nadleśniczego. Wykonuje inne czynności zlecone przez Nadleśniczego. Czynności służbowe spełnia w oparciu o zatwierdzony obieg dokumentów i w terminach przewidzianych odrębnymi przepisami /dowód: zakres czynności i obowiązków k. 41/B akt osobowych/.

Zarządzeniem nr (...) Nadleśniczego (...) w sprawie wykonywania polowania na terenie (...), wprowadzono do stosowania wytyczne dotyczące wykonywania polowania w (...) A.. Zgodnie z pkt 9 w/w wytycznych, upoważnienia do polowania indywidualnego na terenie (...) wydaje nadleśniczy, nadleśniczemu wydaje zastępca nadleśniczego na okres ważności do 30 dni. /dowód: wytyczne dot. polowań k. 93-94/.

Jednakże w Nadleśnictwie (...) w okresie sprawowania funkcji nadleśniczego przez M. S. (1) (od 31.12.2015r. do 24.10.2016r.), praktykowane było wystawianie upoważnień do polowania przez (...) A. S. (1), po uprzedniej konsultacji (również telefonicznej) z nadleśniczym. Nadleśniczy M. S. aprobował również praktykę wydawania upoważnienia do polowania przez A. S. (1) sobie. /dowód: zeznania świadka M. S. (1) na rozprawie w dniu 15.05.2017r. – protokół skrócony rozprawy z dnia 15.05.2017r. k. 233v-235, zeznania powoda A. S. w charakterze strony k. 452v-454v, upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego k. 95-177/.

Zgodnie z Zarządzeniem nr (...) Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w B. z dnia 29.01.2013r. w sprawie funkcjonowania ośrodków hodowli zwierzyny Lasów Państwowych na terenie Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych wB.i wykonywania na nich polowania, wprowadzono numerację obwodów wchodzących w skład ośrodków hodowli zwierzyny, przy czym w NadleśnictwieA.obwody te otrzymały numery (...). /dowód: zarządzenie z dnia 29.01.2013r. k. 178-181/.

A. S. (1) nie opracował aktualizacji dokumentacji wewnętrznej – zarządzenia nr (...) Nadleśniczego(...) z dnia 09.01.2012r. w sprawie wykonywania polowania na terenie (...) (...), w którym nadał widniał zapis, iż (...) A. obejmuje

obwody łowieckie nr 114 i 128. /dowód: Zarządzenie nr (...) k. 93-94, zeznania W. S. w charakterze strony na rozprawie w dniu 26.02.2018r. – por. protokół skrócony rozprawy z dnia 26.02.2018r. k. 481-482v/ .

Wobec sporu (...)w B. dotyczącego ustalenia granic obwodów łowieckich, przebiegu granic tych obwodów i ich numeracji, dane (...)nie były spójne i funkcjonowały równolegle. Natomiast w Systemie informatycznym (...)automatycznie zostały wprowadzone aktualne numery obwodów łowieckich /dowód: zeznania świadka M. S. (1) na rozprawie w dniu 15.05.2017r. – protokół skrócony rozprawy z dnia 15.05.2017r. k. 233v-235, na rozprawie w dniu 12.06.2017r. – protokół skrócony rozprawy z dnia 12.06.2017r. k. 359v-360v, zeznania powoda A. S. w charakterze strony k. 452v-454v/.

Zgodnie z umową dzierżawy nr (...) z dnia 3 września 2012r. Nadleśnictwo A. oddało na czas nieoznaczony w dzierżawę Z. A. grunt o pow. (...) położony w Oddziale(...)leśnictwa L. gm. M. A. obręb ewidencyjny (...) działka nr (...), do wykorzystania przez dzierżawcę wyłącznie na cele wypoczynkowo – rekreacyjne. Strony umowy postanowiły, iż w przypadku braku uzyskania w terminie do końca września 2012r. potwierdzenia wszczęcia przez dzierżawcę procedury zmiany planu zagospodarowania przestrzennego działki nr (...), wydzierżawiający przystąpi do demontażu, nie będącego własnością dzierżawcy, chodnika z polbruku, znajdującego się na dzierżawionym gruncie. /dowód: umowa dzierżawy k. 182-184/.

Z. A. okazał się nierzetelnym kontrahentem, uchylał się od wykonania obowiązku wszczęcia procedury zmiany planu zagospodarowania terenu lub rozbiórki chodnika. Sytuacji nie zmieniały ponaglenia pisemne w/w. W Nadleśnictwie A. A. S. organizował spotkania z pracownikiem merytorycznym prowadzącym sprawy stanu posiadania, radcami prawnymi, informował o biegu sprawy (...) /dowód: zeznania świadka M. S. (1) na rozprawie w dniu 15.05.2017r. – protokół skrócony rozprawy z dnia 15.05.2017r. k. 233v-235, na rozprawie w dniu 12.06.2017r. – protokół skrócony rozprawy z dnia 12.06.2017r. k. 359v-360v, zeznania powoda A. S. w charakterze strony k. 452v-454v, pismo k. 185/.

Nadleśnictwo A. zawarło między innymi z firmą (...). w A. umowy na wykonywanie usług z zakresu pozyskania i zrywki drewna w 2016 r. w obrębie B. i S.. /dowód: umowy z dnia 28.12.2015r. k. 428-435/.

Umowy te przewidywały, iż w przypadku opóźnienia w wykonaniu prac, wykonawca zapłaci zamawiającemu kary umowne w wysokości 1% wartości zleconych do wykonania prac, za każdy dzień opóźnienia liczone od terminu podanego w zleceniu prac do wykonania. Ponadto, regulowały, iż w trakcie realizacji przedmiotu zamówienia w zakresie pozyskania i zrywki wykonawca nie może powodować uszkodzeń drzew stojących w rozmiarze przekraczającym dopuszczalny limit ilościowy, każdorazowo określany przez właściwego terytorialnie leśniczego w poszczególnych zleceniach. Spowodowanie uszkodzeń w drzewostanie powyżej dopuszczalnego limitu daje zamawiającemu prawo do naliczenia kar umownych w wysokości 30 zł za każde uszkodzone drzewo. Wykonawca nie może dokonywać wycinki drzew nie wyznaczonych do usunięcia. Każdy ujawniony przypadek nieuprawnionej wycinki drzew daje zamawiającemu prawo do naliczenia kar umownych w wysokości 100 zł za każde drzewo. Wykonawca nie może powodować uszkodzeń odnowień leśnych. Każdy ujawniony przypadek uszkodzenia uprawy daje Zamawiającemu prawo do naliczenia kar umownych w wysokości wynikającej z faktycznie poniesionych kosztów założenia uprawy - w odniesieniu do zniszczonej powierzchni (§9 w/w umów). Nie wszystkie prace zlecone Przedsiębiorstwu (...) sp. z o.o. w A. zostały wykonane terminowo /dowód: zeznania świadków: K. T. k. 361–362, H. S. k. 362-363, P. B. k. 363v-364, S. S. (1) k. 364-364v, A. H. k. 436v-437v, J. P. k. 438, J. F. k. 438–439, I. S. k. 442v-443, A. S. (4) k. 443, protokoły z narad gospodarczych k. 373-424, wyjaśnienia k. 33-39/.

Jedynie w dniu 30 sierpnia 2016 r. leśniczy I. S. na polecenie powoda A. S. złożył pisemny meldunek dot. opóźnień w wykonaniu zleceń w miesiącu sierpniu z Leśnictwie B.. Meldunkowi temu nadano bieg i naliczono kary umowne. /dowód: meldunek z dn. 30.08.2016 r. k. 40, nota księgowa k. 42-44, zeznania świadka I. S., j.w./

W wyniku stwierdzenia w/w faktu oraz sygnalizowanych ustnie przez leśniczych problemów z terminowością wykonywania zleceń, Nadleśnictwo (...)ze względu na nieterminowość wykonywanych prac obniżyło ranking ww. wykonawcy w dokumentach wewnętrznych tj. obniżono punktację dla firmy (...) z 4 pkt do 2 pkt

/Dowód: szablon punktowy k. 41/

Podczas wykonywania prac z zakresu usług leśnych dochodziło do uszkodzeń drzew w wyniku nieprawidłowego opierania dłużyce i stosów drewna o drzewa, a także niedopuszczalnego stosowania tzw. zrywki wleczonej. Skala tych naruszeń nie powodowała jednak zagrożenia przekroczenia dopuszczalnego limitu ilościowego tego typu uszkodzeń przewidzianych w/w umowami, nie budziła również zastrzeżeń audytorów certyfikatu FSC. /dowód: certyfikat FSC k. 186- 189, 328-357, dokumentacja pogładowa k. 194-218, raport z certyfikacji gospodarki leśnej k. 244-327, zeznania świadków: M. S. (1), H. S., A. H., J. F., I. S. – j.w./

W dniu 08.12.2106 r. A. S. (1) wystawił firmie - Przedsiębiorstwu (...) sp. z o.o. w A. referencje, w których stwierdził, że w 2016r. wszystkie prace wykonywane przez w/w podmiot w obrębie S. i B. na rzecz Nadleśnictwa wykonywane były właściwie i terminowo. /dowód: referencje k. 31–32/ Oświadczeniem z dnia 5 stycznia 2017r. Nadleśniczy W. S. wypowiedział A. S. (1) umowę o pracę zawartą w dniu 12 lipca 2012 roku na podstawie powołania przekształcony z mocy prawa z dniem 19.08.2014 roku na stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nie określony (art. 1-3 ustawy z dnia 10.06.2014 roku o zmianie ustawy o lasach, Dz.U. z 2014 roku poz.1032 z dniem 05 stycznia 2017 roku) w części dotyczącej stanowiska zastępcy nadleśniczego i obowiązującego na tym stanowisku wynagrodzenia tj. (...) oraz dodatek funkcyjny (...)zł. Po upływie okresu wypowiedzenia tj. od dnia 01.05.2017 roku będą obowiązywały następujące warunki umowy:

- stanowisko (...)w wynagrodzeniem zasadniczym (...)wynikające z kategorii zaszerogowania XI oraz współczynnika płac (...)pomnożonego przez stawkę wyjściową obowiązującą od 01.01.2016 roku w wysokości (...)zł, oraz dodatek funkcyjny w kwocie (...). miesięcznie, tj. 50 % stawki wyjściowej, wynoszącej aktualnie (...)Stopień służbowy Służby Leśnej: (...).

Jako przyczyny wypowiedzenia wskazał:

- niedostateczne wykonywanie zadań Z. (...) z zakresu kontroli wewnętrznej, zgodnie z Regulaminem Kontroli Wewnętrznej NadleśnictwaA., wprowadzanego zarządzeniem Nr 8 Nadleśniczego (...)z dnia 03.03.2015 roku, pkt.1, 2a, 2c, 3c, 3g, 3j, 3k, 3l, 3m, 7 ww. Regulaminu tj. potwierdzenie nieprawdy w zakresie wystawianych w dniu 08 grudnia 2016 roku referencji dotyczących usług z zakresu pozyskania i zrywki drewna oraz zagospodarowania lasu wystawianych za 2016 rok w Obrębie B. i S.; - przekraczanie uprawnień określonych w wytycznych dotyczących wykonywania polowania w (...) A. w zakresie wydawania upoważnienia do polowania indywidualnego na terenie (...) pkt. 9 wytycznych dotyczących wykonywania polowania w (...) A. stanowiący załącznik 1 do Zarządzenia Nr 05.2012 z dnia 09.01.2012 roku;

- zaniechanie wykonywania obowiązków z zakresu wytycznych dotyczący wykonywania polowania w (...) A., zawartych w załączniku Nr 3;

- niedostateczne aktualizowanie dokumentacji;

- wystawianie i podpisywanie odstrzałów własnej osobie w czasie, gdy Nadleśniczy był obecny w pracy tj. wbrew wytycznym dotyczącym wykonywania polowań w (...) A.;

- zaniechanie terminowego wykonywania obowiązków z zakresu stanu posiadania - dotyczy realizacji postanowień umowy Nr (...)2012 z dnia 03.09.2012 roku z Panem Z. A.;

- niedostateczny nadzór nad wykonywaniem w leśnictwach zadań zleconych przez Budżet Państwa;

- niedostateczna kontrole zawieranych umów i protokołów negocjacyjnych na pracę usługową z pozyskania i zrywki drewna oraz zagospodarowania lasu;

- niedostateczną kontrolę prawidłowości i zgodności dokumentacji rozliczenia wykonanych prac sporządzanych przez leśnicznych z faktycznym wykonaniem tych prac - dotyczy w szczególności zleceń wykonania pracy dla ZUL przez leśnicznych;

- niedostateczny nadzór nad pracami z zakresu zrywki drewna (zrywka wleczona), uszkodzenia drzew przy pracach leśnych stwierdzone opieranie dłuźyc oraz stosów o drzewa. Temat uszkodzeń drzew przy pracach leśnych poruszany na naradzie w dn. 31.03.2016r. przez Nadleśniczego M. S. (1).

/dowód: wypowiedzenie k. 7-9/

Mając te ustalenia na uwadze Sąd Rejonowy wskazał, iż w myśl art. 42§1 k.p. przepisy o wypowiedzeniu umowy o pracę stosuje się odpowiednio do wypowiedzenia wynikających z umowy warunków pracy i płacy. Stąd też wypowiedzenie przez pracodawcę warunków pracy i płacy wynikających z umowy o pracę zawartej na czas nie określony winno nastąpić na piśmie ze wskazaniem przyczyny wypowiedzenia (art. 30§4 k.p.), w oświadczeniu pracodawcy powinno być zawarte pouczenie o przysługującym pracownikowi prawie odwołania do sądu pracy (art. 30§5 k.p.), a w przypadku gdy wypowiedzenie dotyczy pracownika reprezentowanego przez zakładową organizację związkową powinno być poprzedzone zawiadomieniem organizacji o zamiarze wypowiedzenia ze wskazaniem przyczyny wypowiedzenia (art. 38§1 k.p.).

Zgodnie z art. 45 § 1 k.p., który ma zastosowanie również w przypadku wypowiedzenia warunków umowy o pracę, w razie ustalenia, że wypowiedzenie to jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy – stosownie do żądania pracownika – orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu – o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.

W judykaturze przyjmuje się, że sprostanie przez pracodawcę wymaganiom określonym w art. 30 § 4 k.p. polega na wskazaniu przyczyny wypowiedzenia w sposób jasny, zrozumiały i dostatecznie konkretny. Powołany przepis dopuszcza różne sposoby określenia tej przyczyny, jednakże z oświadczenia pracodawcy powinno wynikać w sposób niebudzący wątpliwości, co jest istotą zarzutu stawianego pracownikowi, gdyż to on ma wiedzieć i rozumieć, z jakiego powodu pracodawca dokonuje wypowiedzenia. Naruszenie art. 30 § 4 k.p. zachodzi zatem wówczas, gdy pracodawca w ogóle nie wskazuje przyczyny wypowiedzenia lub gdy jest ona niedostatecznie konkretna, a przez to niezrozumiała dla pracownika i nieweryfikowalna.

W orzecznictwie wielokrotnie podkreśla się, że rozwiązanie umowy o pracę przy zachowaniu okresu wypowiedzenia stanowi zwykły sposób rozwiązania bezterminowego stosunku pracy (tak postanowienie SN z 13 lutego 2014 r., sygn. akt I PK 254/13, Lex, wyrok SN z 22 października 2015 r., sygn. akt II PK 265/14, Lex) i przy uwzględnieniu właśnie tej okoliczności winna być rozpoznawana zasadność wypowiedzenia (tak wyrok SN z 2 października 1996 r., sygn. akt I PRN 69/96, Lex). Pracodawca jest zobligowany jednak do wskazania przyczyny wypowiedzenia i musi ona być konkretna i zarazem uzasadniona w subiektywnym przekonaniu pracodawcy. Ocena owej zasadności musi być jednak dokonywana z uwzględnieniem słusznych interesów obydwu stron oraz celu, treści i sposobu realizacji tego stosunku. Wypowiedzenie umowy o pracę uważa się za nieuzasadnione, jeżeli nie jest podyktowane potrzebami pracodawcy ani niewłaściwym wywiązywaniem się pracownika z obowiązków, jego nielojalnością czy zachowaniem podważającym zaufanie do jego osoby, a wynika jedynie z arbitralnych decyzji i subiektywnych uprzedzeń podmiotu dokonującego zwolnienia. Wypowiedzenie umowy o pracę jest nieuzasadnione także wówczas, gdy wskazana w nim przyczyna faktycznie zaistniała, lecz nie mogła stanowić podstawy rozwiązania łączącego strony stosunku pracy, jak i wówczas, gdy przyczyna ta okazała się pozorna (fikcyjna, nierzeczywista, nieprawdziwa, nieistniejąca) (por. postanowienie SN z 13 lutego 2014 r., sygn. akt I PK 254/13, Lex, uchwała SN z 27 czerwca 1985 r., sygn. akt III PZP 10/85, Lex, Wyrok SN z 19 kwietnia 2010 r., sygn. akt II PK 306/09, Lex, wyrok SN z 9 lipca 2008 r., sygn. akt I PK 2/08, Lex).

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy należało zdaniem Sądu I instancji ponadto uznać, iż wskazane w przedmiotowym wypowiedzeniu przyczyny wypowiedzenia nie mogły stanowić podstawy wypowiedzenia zmieniającego warunki pracy i płacy powoda A. S.. W ocenie Sądu Rejonowego, stawiane powodowi zarzuty wynikają

raczej z odmiennej oceny i odmiennego podejścia do kontroli nadzorczej w Nadleśnictwie A. przez obecne jego kierownictwo, w opozycji do praktyki funkcjonującej w okresie sprawowania funkcji przez Nadleśniczego M. S. (1) (tj. w okresie od 31.12.2015r. do 24.10.2016r.), niż z rzeczywistych zaniedbań pracowniczych A. S., pełniącego dotychczas funkcję (...).

M. S. (1) (dotychczasowy (...)) przesłuchany w charakterze świadka jednoznacznie zeznał, iż nie miał żadnych zastrzeżeń do wykonywanych obowiązków przez powoda. Powód otrzymał również nagrodę za wzorowe wykonywanie obowiązków. Wykonywał te obowiązki ponad przeciętnie. Zaangażowanie powoda było wyjątkowo duże, powód wywiązywał się dobrze z obowiązków kontroli. Na bieżąco przekazywał z powodem wątpliwości, które zauważyli. Podkreślił istotną rolę leśniczych i inżynierów nadzoru w procesie kontroli. Z jego relacji wynika, iż nie można wykonać prac leśnych bez powodowania szkód – istotne jest jednak, czy szkody te nie przekraczają dopuszczalnego marginesu. Nie było tak w analizowanym okresie, a audytorzy certyfikatu FSC nie zgłaszali w tym zakresie zastrzeżeń. Wskazał na trudną współpracę z dzierżawcą Z. A. i czynności, jakie podejmował powód celem rozwiązania problemu związanego z wykonaniem tej umowy w zakresie stanu posiadania. Zeznał również, iż praktycznie funkcjonuje podwójna numeracja obwodów łowieckich – wobec sporu administracyjnego między (...). Z relacji tego świadka wynika nadto, iż akceptował praktykę wystawiania upoważnień do polowania przez A. S. (1) (również własnej osobie) przy czym zaznaczył, iż A. S. konsultował z nim możliwość wystawienia upoważnienia w incydentalnych sprawach. Zdaniem M. S., nie widział on w takiej praktyce niczego nagannego.

/por. zeznania świadka M. S. (1) na rozprawie w dniu 15.05.2017r. – protokół skrócony rozprawy z dnia 15.05.2017r. k. 233v-235, na rozprawie w dniu 12.06.2017r. – protokół skrócony rozprawy z dnia 12.06.2017r. k. 359v-360v/

Relacja M. S. (1) potwierdza zatem depozycje A. S. (1), iż dotychczas jego praca była oceniana pozytywnie, cieszył się on zaufaniem przełożonego.

Ponadto faktycznie, jak wynika z akt osobowych A. S. (1) w sierpniu 2016 r. został on nagrodzony za „szczególną sumienność i zaangażowanie w codzienną pracę, poczucie troski i zdyscyplinowania, wzorowe przygotowanie III edycji (...), wyjątkowo sumienne wypełnianie obowiązków służbowych oraz dbanie o dobry wizerunek Nadleśnictwa A.” (por. pismo dot. przyznania nagrody – k. 45/B akt osobowych).

Odnosnie zarzutu braku kontroli nad terminowością i jakością prac zakładów usług leśnych, to analiza zeznań pracowników Nadleśnictwa A. (a przede wszystkim leśniczych i inżynierów nadzoru) wskazuje, w ocenie Sądu, iż w Nadleśnictwie A. w analizowanym okresie był niedostateczny obieg informacji pomiędzy leśniczymi, inżynierami nadzoru a kierownictwem (...) (w tym (...) A. S. (1)).

Przesłuchani w sprawie leśniczowie i inżynierowie nadzoru nie byli zgodni co do tego, czy informowali A. S. o nieterminowych pracach zakładów usług leśnych, czy nieprawidłowych pracach tych zakładów.

/por. zeznania świadków: K. T. k. 361–362, H. S. k. 362-363, P. B. k. 363v-364, S. S. (1) k. 364-364v, A. H. k. 436v-437v, J. P. k. 438, J. F. k. 438–439, I. S. k. 442v-443, A. S. (4) k. 443, protokoły z narad gospodarczych k. 373-424, wyjaśnienia k. 33-39/

W ocenie Sądu Rejonowego, analizując treść w/w zeznań, można odnieść wrażenie, iż przyjmowano, że o nieterminowym wykonywaniu poszczególnych zleceń wiadomo było powszechnie i dlatego leśniczowie nie składali oficjalnych meldunków (za wyjątkiem meldunku z dnia 30.08.2016r. dot. Leśnictwa B.).

Z kolei, analiza poszczególnych protokołów z narad gospodarczych przeprowadzonych w Nadleśnictwie (...)w 2016r. nie wskazuje, aby leśniczowie, czy inżynierowie nadzoru zgłaszali problemy z terminowością wykonania prac zleconych (por. dokumenty z k. 373-424). Natomiast z treści tych protokołów wynika, iż podczas przedmiotowych narad kierownictwo (...) (w tym powód A. S.), zapoznawał obecnych również w formie prezentacji multimedialnych z analizą zagospodarowania lasu. W trakcie tych narad okresowo podnoszono kwestie dotyczące wstrzymania pozyskania – a to wobec potrzeby zagospodarowania drewna po huraganowego, trudności w sprzedaży.

Dobitnie problem z obiegiem informacji, w ocenie Sądu I instancji, przedstawia wyjaśnienie Leśniczego Leśnictwa J. z dnia 27.12.2016r. (k. 38), w którym leśniczy wskazuje, iż nie składał pisemnych meldunków, bo nie było takiego zwyczaju.

Dlatego też, w ocenie Sądu Rejonowego, trudno obciążać A. S. (1) odpowiedzialnością za brak nadzoru nad leśniczymi i zakładami usług leśnych, skoro nadzór opierał się na analizie danych w Systemie (...), które, jak zeznał powód, nie budziły zastrzeżeń w odniesieniu do realizacji umowy globalnie w okresie całego roku kalendarzowego. To ówczesna praktyka ukierunkowana była na ocenę usługi w kontekście rzetelności i jakości jej wykonania, a nie ścisłych tylko terminów. Wynikało to również z przyjętej praktyki i specyfiki prac leśnych wykonywanych nierzadko w specyficznych uwarunkowaniach terenowych i pogodowych, czy w związku z zapotrzebowaniem na drewno.

Nie było przecież sporne w sprawie, iż w 2016r. umowy zostały wykonane, a odsetek niewykonanych zadań wynikł z polityki gospodarczej nadleśnictwa (tzn. wstrzymano pozyskanie wobec uzyskania planowanej masy drewna).

Odnosząc się do zachowania powoda, jako osoby, na której ciążył obowiązek czuwania nad gospodarką leśną to nie można nie zauważyć, iż na skutek meldunku leśniczego leśnictwa B. z dnia 30.08.2016r. (k. 40), podjął on reakcję, która doprowadziła do naliczenia kary umownej dla firmy (...) (k. 42-44). Nie można więc, w ocenie Sądu Rejonowego, zarzucić powodowi iż lekcewał swoje obowiązki w zakresie kontroli w omawianym zakresie. Jedynym mankamentem w omawianym obszarze pracy pozwanego (...) był brak komunikacji pomiędzy leśniczymi, inżynierami nadzoru a zastępcą nadleśniczego, wynikły z przyjętej praktyki dokonywania ocen i analiz na podstawie danych z bazy (...).

W tym też kontekście należy oceniać wystawione przez A. S. (1) referencje firmie (...), kwestionowane obecnie przez pracodawcę jako poświadczające nieprawdę. Decyzja powoda o wystawieniu przedmiotowych referencji była oparta właśnie na danych zawartych w bazie (...) (por. zeznania powoda A. S. w charakterze strony k. 452v-454). Co więcej – Prokuratura Rejonowa (...) nie dopatrzyła się w kwestionowanym zachowaniu powoda znamion przestępstwa poświadczenia nieprawdy, umarżając postępowanie karne w sprawie o czyn z art. 271§1 kk(...). Również, mimo uwag do referencji wystawionych przez powoda ta sama firma została wybrana w przetargu na wykonanie usług leśnych także w 2017r. (bezsporne). Wystawienie rzekomo nieprawdziwych referencji nie miało zatem istotnego negatywnego wpływu na gospodarkę leśną Nadleśnictwa (...). Złożona dokumentacja fotograficzna, mająca w ocenie pracodawcy, potwierdzać brak nadzoru powoda nad prawidłowością prac zleconych w lasach (uszkodzenia drzew w wyniku nieprawidłowego opierania dłuźcy i stosów drewna o drzewa, a także niedopuszczalnego stosowania tzw. zrywki wlezionej) nie potwierdza stawianych powodowi zarzutów. Przesłuchani w sprawie świadkowie (M. S. (1), H. S., A. H., J. F., I. S. – j.w.) wykluczyli, aby przedstawiona dokumentacja obrazowała skalę tych naruszeń powodującą zagrożenia przekroczenia dopuszczalnego limitu ilościowego tego typu uszkodzeń przewidzianych umowami. Zakwestionowali również wiarygodność sporządzonych zdjęć.

Sprawa uszkodzeń leśnych nie budziła również zastrzeżeń audytorów certyfikatu FSC.

/por. certyfikat FSC k. 186-189, 328-357, dokumentacja pogładowa k. 194-218, raport z certyfikacji gospodarki leśnej k. 244-327, zeznania świadków: M. S. (1), H. S., A. H., J. F., I. S. – j.w./

Nadto M. S. (1) zeznał, iż w trakcie narady w marcu 2016r. zwrócił uwagę na szkody w lesie, ale nie miał na myśli konkretnych szkód, tylko uczulał pracowników na ten problem przed rozpoczęciem audytu FSC. Ponadto zaprzeczył, aby w 2016r. Nadleśnictwo A. realizowało zadania zlecone przez Skarb Państwa (k. 234-234v). Nadto, jak zostało wykazane, praktyka wydawania upoważnień na odstrzał przez powoda i brak aktualizacji numerów obwodów łowieckich była akceptowana przez ówczesne kierownictwo pozwanego Nadleśnictwa.

Również, w ocenie Sądu I instancji, nie można zarzucić powodowi braku nadzoru w zakresie stanu posiadania. A. S. (1) podejmował przecież czynności celem wyegzekwowania obowiązków wynikających z umowy zawartej ze Z. A.. Jednak nawet przy pomocy profesjonalnego pełnomocnika nadleśnictwa czynności te były nieskuteczne – kontrahent okazał

się trudny, nie informował o podjętych czynnościach w kierunku zmiany planu zagospodarowania przestrzennego, czy rozebrania chodnika, był z nim utrudniony kontakt. Nie była również w tej sytuacji pomocna dla decyzji Nadleśnictwa zmiana pracownika prowadzącego sprawę dot. posiadania (po śmierci dotychczasowego).

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Sądu I instancji, należy stwierdzić, iż stawiane powodowi zarzuty wynikają raczej z odmiennej oceny i odmiennego podejścia do kontroli nadzorczej w Nadleśnictwie A. przez obecne jego kierownictwo, w opozycji do praktyki funkcjonującej w okresie sprawowania funkcji przez (...) M. S. (1) (tj. w okresie od 31.12.2015r. do 24.10.2016r.), niż z rzeczywistych zaniedbań pracowniczych A. S., pełniącego dotychczas funkcję(...).

Zadania powoda w omawianym obszarze pracy były, w ocenie Sądu, łatwe do skorygowania i wykonywania w sposób odpowiadający oczekiwaniom nowego kierownictwa (np. problem z ewidencją nieterminowych prac rozwiązał się po wprowadzeniu formularza prac opóźnionych, który obecnie prowadzą leśniczowie – por. teczki zestawienia zadań w leśnictwach). Wypowiedzenie warunków umowy o pracę w rozpoznawanej sprawie jest zatem nieuzasadnione, albowiem nie jest podyktowane potrzebami pracodawcy ani niewłaściwym wywiązywaniem się A. S. z obowiązków, jego niełojalnością czy zachowaniem podważającym zaufanie do jego osoby.

Jak wyjaśnił natomiast Sąd Najwyższy, nie może podlegać kwestii, że wypowiedzenie pracownikowi umowy o pracę z zawinionego błędu pracodawcy w treści „wewnętrzznego” zakładowego układu zbiorowego pracy lub z polecenia czy z wyraźnego oczekiwania pracodawcy jest nieuzasadnione (art. 45 § 1 KP) – por. wyrok SN z dnia 7 grudnia 2017 r., I PK 336/16. O braku utraty zaufania do powoda jako członka ścisłego kierownictwa Nadleśnictwa A. świadczy chociażby fakt powierzenia mu w drodze wypowiedzenia zmieniającego stanowiska sekretarza Nadleśnictwa A.. Zmiana ta wynika zatem jedynie z arbitralnych decyzji i subiektywnych uprzedzeń pracodawcy, a nie weryfikowalnych zarzutów merytorycznych. Sąd uznał za niewiarygodne zeznania świadka A. M. reprezentującego firmę (...) sp. z o.o., w A., który relacjonował o terminowym wykonywaniu zleconych prac (k. 360v-361). Zeznania tego świadka mogły bowiem być podyktowane zamiarem przedstawienia kwestii wykonania umowy o świadczenie usług leśnych w jak najkorzystniejszym świetle dla tego przedsiębiorcy – a to wobec sporu sądowego pomiędzy nim a Skarbem Państwa o zapłatę kar umownych (por. pozew k. 460-480). Przyznać jednak należy, iż kwestia ewentualnych kar umownych jest sporna pomiędzy zainteresowanymi i nie jest na datę rozpoznania przedmiotowej sprawy ostatecznie rozstrzygnięta. Ponadto suma kar umownych ewaluowała od ok. 400.000,00 zł. (jak to podał początkowo pozwany w odpowiedzi na pozew) do ok. 150.000,00 zł. (jak wynika z treści pozwu k. 460-480). Sprawa ewentualnych kar umownych z tytułu nieterminowego wykonywania zleceń nie jest zatem jednoznaczna.

Wobec powyższego Sąd Rejonowy na podstawie art. 45§1 kp w zw. z art. 42§1 kp uwzględnił powództwo w całości i przywrócił powoda A. S. (1) do pracy w Nadleśnictwie A. na dotychczasowych warunkach (pkt I sentencji wyroku). W przedmiocie kosztów procesu orzekł zgodnie z art. 98 §1 i §3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z §9 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity Dz.U. z 2015r. poz. 1804 z późn. zm.) i zasądził z tego tytułu w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu od pozwanego (...) na rzecz powoda A. S. (1) kwotę 5.885,00 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składa się kwota 5.705,00 zł. tytułem opłaty od pozwu oraz kwota 180,00 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Apelację od tego wyroku złożył pozwany, zaskarżając go w całości i wniósł o zmianę wyroku w całości i oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania za obie instancje w tym kosztów zastępstwa procesowego ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy w Suwałkach z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach dotychczasowego postępowania.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1) naruszenie przepisów postępowania, to jest: art. 233 kpc, poprzez brak wszechstronnej oceny dowodów polegający na pominięciu w tej ocenie dowodu z:

a) dokumentów w szczególności regulaminu kontroli wewnętrznej regulaminu organizacyjnego zakresu obowiązków, jak również pisemnego meldunku z dnia 30.08.2016r. o nieterminowości robót oraz pisemnych informacji leśniczych sporządzonych w grudniu 2016 na zlecenie Nadleśniczego S. o nieterminowości wykonanych prac;

b) zeznań świadków - osób zatrudnionych na stanowiskach leśniczych oraz błędną ocenę ww. dowodów i uznanie, mimo odmiennej treści w/w dowodów, że Powód należycie wykonywał swoje obowiązki w zakresie kontroli wewnętrznej, nie miał wiedzy o nieterminowości wykonywania prac przez firmę (...) i tym samym usprawiedliwione było wystawienie przez niego referencji o treści stwierdzonej dokumentem z dn. 08.12.2016r a w konsekwencji naruszenie prawa materialnego poprzez tj art. 45 kp poprzez uznanie przez Sąd, że nie było podstaw do złożenia Powodowi wypowiedzenia zmieniającego / art. 45 kp/;

c) zeznań świadka M. S. (1) i uznanie, że powód wystawiał pozwolenia na polowania zgodnie i w ramach pełnomocnictwa udzielonego mu przez Nadleśniczego S. podczas gdy z zeznań świadka wynika, że upoważnienie to obwarowane było uzyskaniem późniejszego potwierdzenia pisemnego co w realiach niniejszej sprawy nie nastąpiło, a w konsekwencji uznanie przez Sąd, że czynności Powoda w tym zakresie były zgodne z uregulowaniami wewnętrznymi pozwanego a tym samym dokonane wypowiedzenie nie było uzasadnione co do prowadziło do naruszenia prawa materialnego /art. 45 kp /.

2. art. 328 § 2 kpc poprzez sporządzenie uzasadnienia nie zawierającego ustawowych elementów opisanych w w/w przepisie. W szczególności Sąd w swym uzasadnieniu nie wypowiedział się co do wszystkich faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sporu, nie poczynił stosownych ustaleń niezbędnych dla wyrokowania, nie wskazał które fakty uznał za udowodnione jak również nie wskazał którym dowodom przy ocenie stanu faktycznego wiarygodności odmówił i dla czego przez co uniemożliwił merytoryczną kontrolę prawidłowości orzeczenia.

W obszernym uzasadnieniu zarzutów apelacyjnych pozwany zaprezentował argumentację w zasadniczej jej części odwołując się do wywodów przedstawionych w złożonej w niniejszej sprawie odpowiedzi na pozew.

W odpowiedzi na tę apelację powód wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania za obie instancje w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne ustalenia faktyczne i wnioski Sądu I instancji, zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Są one konsekwencją zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego. Nie budzi również zastrzeżeń zastosowanie przez ten Sąd przepisów prawa materialnego.

Odnosząc się do zarzutów apelacji, w pierwszej kolejności należy ustosunkować się do zarzutów dotyczących naruszenia przepisów procesowych, albowiem ocena prawidłowości zastosowania przepisów prawa materialnego możliwa jest dopiero po stwierdzeniu, że ustalenia faktyczne, stanowiące podstawę zastosowania prawa materialnego, zostały dokonane przy prawidłowym zastosowaniu przepisów procesowych. W związku z tym wskazać należy, że bezzasadny jest zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. W judykaturze przeważa pogląd, w myśl którego strona może powołać się na zarzut wadliwego sporządzenia uzasadnienia i zarzut taki można ocenić jako zasadny, gdy z powodu braku w uzasadnieniu elementów wskazanych w art. 328 § 2 k.p.c. zaskarżony wyrok nie poddaje się kontroli instancyjnej (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 26 listopada 1999 r. III CKN 460/98 OSNC 2000/5 poz. 100 oraz z dnia 26 lipca 2007 r. V CSK 115/2007 Monitor Prawniczy 2007/17 str. 930).

Ponadto zarzut naruszenia powyższego przepisu byłby skuteczny tylko wtedy, gdyby skarżący wykazał, że wadliwości uzasadnienia miały wpływ na wynik sprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 1997 r. I PKN 97/97 OSNAPiUS 1998/4 poz. 121).

Uzasadnienie zaskarżonego wyroku zawiera wszystkie wymagane przez ustawodawcę elementy. W oparciu o jego treść Sąd Okręgowy mógł przeprowadzić kontrolę instancyjną i dlatego brak było podstaw do uwzględnienia zarzutu naruszenia przepisu art. 328 § 2 k.p.c.

Także pozostałe zarzuty naruszenia przepisów prawa procesowego nie były zasadne.

W ocenie Sądu Okręgowego, ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego nie są wadliwe i znajdują uzasadnienie w przeprowadzonych dowodach. Sąd ten poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, dotyczące okoliczności istotnych - w rozumieniu art. 227 k.p.c. - dla rozstrzygnięcia sprawy. O tym, jakie okoliczności wymagają wyjaśnienia, decydują przepisy prawa materialnego, które powinny być zastosowane w rozpoznawanej sprawie (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 1990 r. IV CR 236/90 OSNCP 1991/10-12 poz. 125). Niezasadny był zatem zarzut naruszenie art. 233 k.p.c. sformułowany przez apelującego jako brak wszechstronnej oceny dowodów polegający w szczególności na pominięciu w tej ocenie dowodu z dokumentów i zeznań świadków, co doprowadziło do uznania przez Sąd Rejonowy, że dokonane wobec powoda wypowiedzenie nie było uzasadnione.

Do naruszenia art. 233 k.p.c., doszłoby bowiem, gdyby rzeczywiście Sąd I instancji dopuścił się jakiegoś błędu w ocenie i wnioskowaniu, co nie miało miejsca w sprawie niniejszej.

Zaznaczyć należy, że Sąd Okręgowy podziela wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2010 r. (II UK 154/09, LEX nr 583803), z którego wynika, że sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Taka ocena, dokonywana jest na podstawie przekonań sądu, jego wiedzy i posiadanego doświadczenia życiowego, a nadto winna uwzględniać wymagania prawa procesowego oraz reguły logicznego myślenia, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i - ważąc ich moc oraz wiarygodność - odnosi je do pozostałego materiału dowodowego. Skuteczne postawienie zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. wymaga zatem wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, to bowiem jedynie może być przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Nie jest natomiast wystarczające przekonanie strony o innej niż przyjął sąd wadze (doniosłości) poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena sądu.

Należy też przywołać wyrok Sądu Apelacyjnego z 17. 09. 2015 r. w Łodzi, w sprawie I ACa 358/15, w którym wskazano, że jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, choćby w równym stopniu na podstawie tego samego materiału dowodowego dawały się wysnuć wnioski odmienne.

Z zarzutów apelacji można wnioskować, iż apelujący przywiązuje szczególną wagę do niektórych dowodów, w tym przede wszystkim do wskazanych w apelacji dokumentów, oraz z zeznań świadków, obrazujących zaniechania powoda uzasadniające zdaniem pozwanego dokonanie wobec niego wypowiedzenia zmieniającego. W tym kontekście zarzuca Sądowi Rejonowemu, iż dokonując oceny materiału dowodowego nie rozważył ich właściwie. Tymczasem zarzut ten jest całkowicie chybiony, albowiem, w ocenie Sądu Okręgowego, jest wprost przeciwnie, ponieważ wbrew sugestiom apelującego Sąd I instancji nie uchylał się od oceny poszczególnych dowodów zebranych w sprawie, lecz dokonał szczegółowej i kompleksowej oceny materiału dowodowego, co również znalazło wyraz w poczynionych ustaleniach faktycznych. Przedstawił bowiem Sąd Rejonowy przyczyny, dla których za przydatne dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie uznał wyszczególnione w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku dowody, a z jakich powodów takiego waloru nie przyznał dowodom innym, również przez Sąd Rejonowy analizowanym. Dokonał zatem Sąd Rejonowy wszechstronnej oraz wnikliwej oceny materiału dowodowego, zaś poczynione przez ten sąd ustalenia znajdują odzwierciedlenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym.

Dlatego też Sąd Okręgowy podziela ustalenia i wnioski Sądu I Instancji, wywiedzione w oparciu o prawidłowo zebrane i ocenione dowody, w tym zeznania świadka M. S. (1), byłego przełożonego powoda, który w szczególności zeznał, iż nie miał żadnych zastrzeżeń do sposobu wykonywania obowiązków pracowniczych przez powoda, a wzorowa

jakość świadczonej przez niego pracy sprawiała, iż powód był nagradzany. Należy więc zaaprobować konkluzję Sądu I instancji, iż stawiane powodowi zarzuty wynikają raczej z odmiennej oceny i odmiennego podejścia do kontroli nadzorczej w Nadleśnictwie A. przez obecne jego kierownictwo, w przeciwieństwie do praktyki funkcjonującej w okresie sprawowania funkcji przez Nadleśniczego M. S. (1), niż z rzeczywistych zaniedbań pracowniczych A. S., pełniącego dotychczas funkcję jego zastępcy.

Niezależnie od powyższego przypomnieć należy, że do wypowiedzenia zmieniającego odpowiednio stosuje się przepisy o wypowiedzeniu definitywnym, przy czym instytucje te spełniają odrębne cele. O ile, bowiem celem wypowiedzenia definitywnego jest zawsze rozwiązanie umowy o pracę i zakończenie łączącego strony stosunku pracy, o tyle głównym celem wypowiedzenia warunków pracy i płacy jest kontynuowanie stosunku pracy, lecz o zmienionej treści.

W rozpoznawanej sprawie decydując się na dokonanie wypowiedzenia zmieniającego pozwany zaproponował A. S. (1) stanowisko (...)z wynagrodzeniem zasadniczym (...)wynikającym z kategorii zaszeregowania XI oraz współczynnika płac(...)pomnożonego przez stawkę wyjściową obowiązującą od 01.01.2016 roku w wysokości (...), oraz dodatek funkcyjny w kwocie (...). miesięcznie, tj. 50 % stawki wyjściowej, wynoszącej aktualnie(...) brutto oraz stopień służbowy Służby Leśnej: Inspektor. Unaoczniał więc pozwany, że jego zamiarem jest kontynuowanie stosunku pracy z powodem na zaproponowanym mu, zdecydowanym eksponowanym stanowisku. Skoro zatem powód miał być w dalszym ciągu wysokiej rangi pracownikiem pozwanej jednostki, to dokonane wobec niego wypowiedzenie zmieniające, w kontekście wagi wskazywanych przez pracodawcę przyczyn, które legły u jego podstaw trudno uznać za uzasadnione prawdziwymi preferencjami i oczekiwaniami pracodawcy powoda.

Ma więc rację Sąd I instancji konkludując, iż przyczyny te zostały przez powoda skutecznie zakwestionowane, a samo wypowiedzenie nie było zdeterminowane rzeczywistymi i dającymi się zweryfikować potrzebami zatrudniającej go jednostki. W tej sytuacji okoliczności, na które powołuje się pozwany w swojej apelacji, należy ocenić jedynie w kategoriach polemiki z niewadliwymi ustaleniami Sądu I instancji.

Nie znajdując zatem podstaw do uwzględnienia zarzutów podniesionych przez pozwanego, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił jego apelację jako bezzasadną.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z art. 98 §1 i §3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 1 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity Dz.U. z 2015r. poz. 1804 z późn. zm.).